Ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια θὰ σώσει τὴν Εὐρώπη ἀπὸ τὴν κρίση πετρελαίου

Η ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ, ('Ιδιαιτ. 'Υπ.). "Οπως λέει ὁ Γερμανός κ. Γκουΐντο Μπροῦνερ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπιτροπῆς ἐνεργείας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, τὸ ἐνεργειακὸ πρόβλημα δὲν εἶναι μόνο Εὐρωπαϊκό, δὲν ἀπασχολεῖ μόνο τὴν Κοινότητα. Εἶναι παγκόσμιο. Περισσότερο ἴσως καὶ ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς Κοινότητος, ἄλλες χῶρες καὶ ἀκόμη αὐτὲς οἱ 'Ηνωμένες Πολιτεῖες αἰσθάνονται τὶς συνέπειες τῆς ἐνεργειακῆς κρίσης κατὰ δραματικὸ τρόπο. 'Αλλὰ καὶ στὶς χῶρες τοῦ 'Ανατολικοῦ Συνασπισμοῦ, ὅπου ἡ αὐτάρκεια σὲ πετρέλαιο καὶ ἡ ἔγκαιρη περιστολὴ τῆς ἐνεργειακῆς σπατάλης περιόρισαν τὸ πρόβλημα κατὰ μεγάλο ποσοστό, μακροπρόθεσμα δημιουργοῦνται ἐρωτηματικὰ ποὺ δὲν προκαλοῦν αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον. Δὲν εἶναι μόνο πόσο θ' ἀνέβει ἀκόμη ἡ τιμὴ τοῦ πετρελαίου στὴ Δύση καὶ στὶς χῶρες τῆς 'Ασίας καὶ τῆς 'Αφρικῆς, ἀλλὰ τίθεται καὶ τὸ ἐρώτημα: πόσα ἀποθέματα πετρελαίου ἔχει ἡ γῆ; 'Η κατανάλωση ἐνέργειας ποικίλων μορφῶν ἔχει αὐξηθεῖ τρομακτικὰ καὶ διαρκῶς αὐξάνεται, παρὰ τὰ προγράμματα οἰκονομίας ποὺ ἐπιβάλλονται παντοῦ. Γιὰ πόσο ἀκόμη τὰ κοιτάσματα θὰ ἀποδίδουν ἱκανοποιητικὲς ποσότητες πετρελαίοειδῶν; "Ηδη, σὲ πολλὲς περιοχὲς ἡ μείωση τῆς παραγωγῆς, γίνεται αἰσθητή...

Οἱ ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ἐνεργειακὴ πολιτική, λένε ὅτι μετὰ τὸ 1990, ἡ Εὐρώπη δὲν θὰ μπορεί πιὰ νὰ προμηθεύεται τὶς ποσότητες πετρελαίου ποὺ χρειάζεται γιὰ δυὸ λόγους: ὁ ἕνας εἶναι ὅτι οἱ ἀραβικὲς χῶρες δὲν θὰ εἶναι διατεθειμένες νὰ ἐξάγουν πετρέλαιο περισσότερο ἀπὸ ὅσον θὰ ἀπαιτεῖ ἡ οἰκονομική τους κατάσταση καὶ ὁ δεύτερος, ὅτι οἱ 'Ηνωμένες Πολιτεῖες θὰ ἔχουν τόσο μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ εἰσαγωγὲς πετρελαίου (ἂν μάλιστα τὸ πρόγραμμα λιτότητας τοῦ Κάρτερ, δὲν πετύχει) ὥστε θ' ἀπορροφοῦν τὴν ἐπομένη δεκαετία αὐτομάτως κάθε πλεόνασμα.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ προωθηθοῦν οἱ ἔρευνες καὶ ἡ τελικὴ ἐφαρμογή μεθόδων γιὰ ἄντληση ἐνέργειας ἀπὸ νέες πηγές, ποὺ θὰ μποροῦν νὰ ὑποκαταστήσουν τὸ πετρέλαιο καὶ νὰ εἶναι πολὺ οἰκονομικότερες. 'Ο κ. Μπροῦνερ συνεχίζει:

Εἶναι βέβαιο, ὅτι μὲ τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ καὶ μὲ τὶς διαπιστώσεις περὶ τῆς μονιμότητας τῆς ἐνεργειακῆς κρίσεως, ἐξ αἰτίας τοῦ πετρελαίου, ἡ ἰδέα τῆς πυρηνικῆς ἐνέργειας κερδίζει ὅλα καὶ περισσότερο ἔδαφος.

Τώρα καὶ στὴν Εὐρώπη, τὸ σύνθημα εἶναι — τὸ ρίχνει ἐπίσημα ἡ ΕΟΚ: «'Η Εὐρώπη δὲν μπορεῖ νὰ παραβλέψει τὴν πυρηνικὴ ἐνέργεια, ἂν θέλει τὴν ἀνεξαρτησία της».

'Η Εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπή, ποὺ χειρίζεται τὸ θέμα, προώθησε μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀξιόλογα μέτρα, ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἐπανεπεξεργασία τοῦ σχάσιμου ὑλικοῦ, τοὺς πυρηνικοὺς ὑπεραντιδραστῆρες καὶ τὴν ἀδρανοποίηση τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων. 'Η ἐπιτροπή, ἀφοῦ τάσσεται ἀνεπιφύλακτα ὑπὲρ τῆς χρησιμοποίησης πυρηνικῆς ἐνεργείας, τονίζει τὴν ἀνάγκη νὰ ψηφισθοῦν αὐστηρότατοι κανονισμοὶ γιὰ τὴν ἀσφάλεια τοῦ κοινοῦ, τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος καὶ τὴν ἀποκλειστικὰ εἰρηνικὴ χρησιμοποίηση τῆς πυρηνικῆς τεχνολογίας. 'Υπολογίζεται ὅτι ἡ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια ποὺ μποροῦν νὰ παράγουν οἱ πυρηνικοὶ σταθμοί, θὰ καλύπτει τὸ ἔτος 2.000 τὸ 50—70% τῆς ἠλεκτροπαραγωγῆς στὶς χῶρες τῆς Κοινότητας. "Ας σημειωθεῖ γιὰ νὰ γίνει σύγκριση, ὅτι τὸ 1976 ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια κάλυψε μόλις τὸ 2,1% τῶν ἀναγκῶν τῆς κοινότητας.

'Υπάρχουν ὅμως, δυσχέρειες στὴν προώθηση τοῦ προγράμμα τος. 'Εμπόδια οἰκονομικά, τεχνολογικὰ προβλήματα, ἐπιβραδύνουν τὸν ρυθμὸ ἐξελίξεων.

Εἶναι ἐπίσης σημαντικὸς παράγοντας ἡ στάση τῆς κοινῆς γνώμης ἀπέναντι στοὺς πυρηνικοὺς σταθμούς. 'Η ἀντίδραση τοῦ κοινοῦ δὲν εἶναι παντοῦ ἡ ἴδια. Ποικίλλει ἀπὸ χώρα σὲ χώρα, ἀλλὰ αὐτὸ σὲ τελευταία ἀνάλυση εἶναι ζήτημα τοῦ πόσο ὀργανωμένη καὶ σωστὴ καὶ εἰλικρινὴς εἶναι ἡ ἐνημέρωση καὶ διαφώτιση τοῦ κόσμου πάνω στὸ θέμα. 'Ο κ. Μπροῦνερ τονίζει σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο.

«Κανένα πυρηνικὸ πρόγραμμα δὲν μπορεῖ νὰ προωθηθεῖ χωρὶς τὴν ἔγκριση τοῦ κοινοῦ. Πρέπει τὸ κοινὸ αὐτὸ νὰ ἐνημερωθεῖ νὰ κατανοήσει ὄχι μόνο τὴν ἀνάγκη ἀλλὰ καὶ τὴν ἀσφάλεια, τῆς πυρηνικῆς ἐνέργειας».

«Δυστυχῶς, λέει ὁ κ. Μπροῦνερ, τὸ 1980 ἡ κρίση θὰ μᾶς δι δάξει πόσο ἐπιπόλαια εἶναι αὐτὴ ἡ ἀτομικὴ στάση. Καὶ ἡ συζήτηση γύρω ἀπὸ τὴν πυρηνικὴ ἐνέργεια δὲν ὑπῆρξε ποτὲ καθαρή. Πολὺ συχνά, οἱ ἐπιθέσεις ἐναντίον της εἶναι ἐπιθέσεις ἐντελῶς θεωρητικοῦ χαρακτήρα, ἐπιπόλαιες, ἀστήρικτες. "Ομως ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια δὲν εἶναι πιὸ ἐπικίνδυνη ἀπὸ τὶς ἄλλες ἐνεργειακὲς μορφές».

ΚΑΙ Ο ΗΛΙΟΣ

'Η ἔρευνα στρέφεται σήμερα, καὶ πρὸς τὸν ἥλιο. Εἶναι ἡ νέα μορφὴ ἐνέργειας, ποὺ οἱ εἰδικοὶ προβλέπουν ὅτι θὰ τροφοδοτεῖ τὴ Γῆ στὸ μέλλον καὶ γιὰ πάντα. 'Αλλὰ οἱ τεχνικὲς δυνατότητες τοῦ ἀνθρώπου αὐτὴ τὴ στιγμὴ δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ ἐκμεταλλευτοῦν, ἀποτελεσματικὰ καὶ κατὰ τὸ ὁριστικὸ καὶ ἐπαρκὴ τρόπο τὴν ἀκένωτη αὐτὴ πηγὴ ἐνέργειας. Γιὰ νὰ καλύψει ἔστω καὶ ἕνα 5—10% τῶν ἐνεργειακῶν ἀναγκῶν τῆς Εὐρώπης, ἡ ἡλιακὴ ἐνέργεια, τὸν 21ο αἰῶνα, θὰ πρέπει νὰ προωθηθοῦν πολὺ γρήγορα οἱ ἐρευνητικὲς ἐργασίες. Παρὰ τὴν ἐπιτάχυνση τῆς βιομηχανικῆς προόδου, χρειάζονται 10 ἕως 15 χρόνια γιὰ νὰ γίνει βιομηχανικὰ ἐκμεταλλεύσιμη μιὰ ἀξιόλογη ἐπιστημονικὴ ἀνακάλυψη. Καὶ στὸν τομέα τῆς ἡλιακῆς ἐνέργειας βρισκόμαστε ἀκόμη σὲ πολὺ πρώϊμο στάδιο.

Οἱ προοπτικὲς τῆς χρησιμοποίησης τῆς ἡλιακῆς ἐνεργείας, γιὰ τὴ θέρμανση τοῦ νεροῦ εἶναι πολὺ ἀξιόλογες καὶ ἤδη ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ σ' αὐτὸν τὸν τομέα εἶναι προχωρημένη σ' ἕνα στάδιο ὄχι εὐκαταφρόνητο. 'Αλλά, ὁ κύριος στόχος εἶναι ἡ παραγωγὴ ἠλεκτρικῆς ἐνέργειας ἀπὸ τὸν ἥλιο.

Οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν προωθήσει μ' αὐτὸν τὸν τρόπον μεθόδους μετατροπῆς τῆς ἡλιακῆς ἐνέργειας σὲ ἀπ' εὐθείας ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, χρησιμοποιώντας εἰδικὸ φωτοκύτταρα. Πρὸς τὸ παρὸν αὐτὰ τὰ φωτοκύτταρα εἶναι πολὺ ἀκριβά, ἀλλὰ ὅταν ἡ μέθοδος, τελειοποιηθεῖ καὶ βιομηχανοποιηθεῖ, τότε τὸ κόστος τῶν φωτοκυττάρων θὰ συμπιεσθεῖ σημαντικά. Αὐτὴ ἡ μέθοδος ἐπιτείται ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα, γιατὶ ἰσχύει καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ οὐρανὸς εἶναι συννεφιασμένος. Μέχρι τώρα, ἔχουν ὑπογραφεῖ κάπου 40 συμβάσεις μὲ γνωστοὺς ἐρευνητικοὺς ὀργανισμούς γιὰ τὴ συνέχιση τῶν ἐρευνῶν καὶ τὴν τελειοποίηση τῶν μεθόδων μὲ φωτοκύττατα.

"Αλλη μέθοδος, εἶναι ἡ φωτοσύνθεση, ποὺ ἐπιτρέπει τὴ μετατροπὴ τῆς ἡλιακῆς ἐνέργειας σὲ χημικὴ. Πρόκειται, γιὰ ἕνα φυσιολογικὸ φαινόμενο στὸν κόσμο τῶν φυτῶν. 'Η μελέτη τοῦ φαινομένου αὐτοῦ θὰ ὁδηγήσει πολὺ σύντομα — ὅπως πιστεύεται— σὴν τεχνητὴ του ἀναπαραγωγή. 'Υπάρχουν ἐπίσης, καὶ ἄλλοι τρόποι γιὰ νὰ μετατραπεῖ ἡ ἡλιακὴ ἐνέργεια σὲ ἐνέργεια μορφῶν ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὶς ἀνάγκες διαβιώσεώς του. Βρισκόμαστε ὅμως ἀκόμα στὴν ἀρχή... 'Η ἡλιακὴ ἐνέργεια καὶ ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια, εἶναι οἱ δύο μεγάλες «ἐλπίδες» τῆς ἀνθρωπότητας γιὰ ν' ἀντιμετωπισθεῖ ἡ ἐνεργειακὴ κρίση τοῦ παρόντος ποὺ εἶναι «τεχνητὴ» καὶ τοῦ μέλλοντος — κυρίως αὐτὴ — ποὺ θὰ εἶναι κρίση παραγωγῆς. 'Ο δραματικὸς τόνος τῶν συζητήσεων γιὰ τὸ ἐνεργειακὸ πρόβλημα δὲν εἶναι καθόλου ὑπερβολικός, ἂν ἀναλογισθοῦν μὲ τὸν ὑπερπληθυσμὸ τῆς ὑδρογείου καὶ τὰ «ὅρια ἀπο δόσεως» τῶν κοιτασμάτων πετρελαίου — ποὺ ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ἀνεξάντλητα. Σ' αὐτὲς τὶς δύο κατευθύνσεις — πυρηνικὴ καὶ ἡλιακὴ ἐνέργεια — στρέφεται τώρα ὁ ἄνθρωπος καὶ μὲ τὴ διάνοιά του ἐπιχειρεῖ νὰ τιθασεύσει τὶς τρομακτικὲς δυνατότητες τῶν δύο αὐτῶν «πηγῶν» πρὸς ὄφελός του.

ΣΠΙΤΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ

ΑΝΕΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ

★ Δὲν χρειάζονται ΑΔΕΙΑ οἰκοδομῆς οὔτε ΒΑΣΗ, δροσερὰ τὸ Καλοκαίρι καὶ ζεστὰ τὸ Χειμῶνα.

★ Πολὺ οἰκονομικὰ στὴν ἀγορά τους καὶ μὲ ἀπόσβεση σὲ 8 ἐργάσιμους μῆνες.

★ 'Αναλαμβάνομε ὑπεύθυνα κατασκευὴν ΛΥΟΜΕΝΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ, ΜΠΑΓΚΑ ΛΟΟΥΖ καὶ ΚΑΜΠΙΓΚ.

ΒΙΟΞΥΛ

Δ. ΚΟΡΜΠΑΚΗΣ

ΛΥΟΜΕΝΑ ΣΠΙΤΙΑ ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΤΗΛ. 421-720 & 328-457 ΝΟΤΑΡΑ 68 — ΕΞΩ ΑΓΥΙΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251

★

Ἔχει νὰ σᾶς παρουσιάσει ὅ,τι καλλίτερο ὑπάρχει στὴν 'Ελληνικὴ καὶ ξένη μόδα γιὰ τὴ χειμερινὴ περίοδο.

Κουστούμια ΜΗΝΑΙΔΗ — ΦΩΤΙΑΔΗ καὶ ὅλων τῶν καλλιτέρων 'Ελληνικῶν ἐργοστασίων σὲ τιμὲς αὐστηρῶς ἠλεγμένες.

Κουστούμια Κοτλέ, Σακκάκια Δερματέξ, Πλεκτά, ὑποκάμισα τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων καὶ γενικὰ ὅ,τι χρειάζεται ὁ ἄνδρας.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251 ΠΑΤΡΑΙ

'Αριθμὸς 2244

—Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου ὑπ' ἀριθ. 222)78 τοῦ Δικαστικοῦ 'Επιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν 'Αντωνίου 'Αναγνωστοπούλου.

'Η Συμβολαιογράφος Πατρῶν Βικτωρία συζ. Γεωργίου Βγενοπούλου τὸ γένος Γεωργίου 'Αγγελοπούλου ἐν Πάτραις κατοικοῦσα, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, δηλοποιῶ ὅτι τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Σεπτεμβρίου (24ην) 1978 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10ης μέχρι 12ης μεσημβρινῆς, εἰς τὸ χωρίον Σούλι τῶν Πατρῶν καὶ Δήμου Πατρῶν, ἐνώπιόν μου καὶ ἔξωθι ἢ ἔσωθι τοῦ καφενείου τοῦ Σταύρου Μίντζα συνήθη τόπον πλειστηριασμῶν, ἐκτίθεται εἰς Δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειοδοσίαν τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 221)78 ἐκθέσεως κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν 'Αντωνίου 'Αναγνωστοπούλου, κατασχεθὲν ἀκίνητον τοῦ ὀφειλέτου 'Αλεξίου Λαζανᾶ τοῦ 'Ανδρέου καὶ τῆς Παρασκευῆς, κατοίκου Σουλίου Πατρῶν ἤτοι: Εἰς ἀγρὸς ξηρικός, ἑνὸς περίπου στρέμματος μετὰ συνεχομένου ἀγρίου καὶ βραχώδους τόπου ἐκτάσεως ὀκτὼ περίπου στρεμμάτων, κείμενον εἰς τὴν θέσιν «'Αρατσίπη» ἢ «Καστελιὰ» τοῦ χωρίου Σουλίου Πατρῶν τῆς κτηματικῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Σουλίου, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἀγρὸν Νικολάου Χριστοπούλου, μὲ τρανὲς πέτρες 'Ανδρέου Στρέκλα, μὲ λαγκάδι λημέρια κατευθυνόμενον πρὸς δρόμον Κατουργέλη καὶ μὲ ἰδιοκτησίαν καὶ Γρέκι 'Ανδρέου Λεωνιδοπούλου, μετὰ παντὸς ἐν αὐτῷ εὑρισκομένου ὕδατος περιελθὸν εἰς αὐτὸ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 10. 844)47 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Βασ. Παν. Κόκκαλη, νομίμως μεταγραφέντος εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν τοῦ Δήμου Πατρέων εἰς τόμον 374 καὶ ἀριθμ. 100.304. 'Εξετιμήθη τοῦτο εἰς τὸ ποσὸν τῶν 30. 000 καὶ τιμὴ πρώτης προσφορᾶς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 15.000. ἐκ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος Γεωργίου Ε. Χαραλαμπίδη, κατοίκου 'Αθηνῶν ('Επτανήσου 75) κατασχὼν τὸ ἄνω ἀκίνητον ἀναγκαστικῶς, ἐκτελέσας τὴν ὑπ' ἀριθμ. 4.755)78 διαταγὴν πληρωμῆς τοῦ Μον. Πρωτ. 'Αθηνῶν δικαιουμένου λαμβάνειν τὰ ἑξῆς ποσά: 1) διὰ κεφάλαιον δραχ. 45.000, 2) διὰ τόκους μέχρι 5-5-78 δρ. 500, 3) δι' ἔξοδα διαμαρτυρικῶν 879, 4) διὰ δικαστικὴν δαπάνην δρ. 2.100, 5) δι' ἀπόγραφον ἀντίγραφον, ἀντιγραφικὰ σύνταξιν τῆς ἄνω ἐπιταγῆς καὶ ἐπίδοσιν δρ. 4.821 ἤτοι ἐν συνόλῳ δρ. (53.300) καὶ ταύτας νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως. 'Η πλειοδοσία ἄρχεται μὲ τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς. 'Ο πλειοδότης ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ ἀνάλογον ἐγγύησιν, ἄλλως ἀποκλείεται τῆς πλειοδοσίας.' Η κατακύρωσις τοῦ ἐκπλειστηριαζομένου ἀκινήτου, θὰ γίνῃ εἰς τὸν προσφέροντα τὰ μείζονα. 'Ο ὑπερθεματίζων διὰ λογαριασμὸ τρίτου ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν νὰ δηλώσῃ τὸ ὄνομα ὑπὲρ οὗ ὑπερθεμάτισεν, ἐντὸς δὲ 8 ἡμερῶν ὑποχρεοῦται ὁ τρίτος νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν μου καὶ ν' ἀποδεχθῇ τὴν κατακύρωσιν ἄλλως θεωρεῖται, ὡς ὑπερθεματίσας διὰ τρίτον ὡς ὑπερθεματίσας διὰ λογαριασμόν του. Τὸ πλειστηρίασμα δέον ὅπως καταβληθῇ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς δαπάναις τοῦ ὑπερθεματιστοῦ. Πλείονες δύνανται, ἀπὸ κοινοῦ νὰ ὑπερθεματίσουν. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι ὅπως προσέλθουν καὶ πλειοδοτήσουν. 'Εγένετο, σήμερον τὴν ἕκτην (6ην) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους χίλια ἐννιακόσια ἑβδομήντα ὀκτὼ (1978) ἡμέραν Τετάρτην καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γούναρη ἀρ. 20 κειμένην οἰκίαν ἰδιοκτησίας Μαρίας Γ. 'Αγγελοπούλου. Εἰσέπραξα διὰ τέλη καὶ δικαιώματα δρχ. 260.

'Η Συμβολαιογράφος Πατρῶν
ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
— ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

'Η 'Εκκλησία πρέπει νὰ ξανοιχτεῖ σ' ἕνα «πέλαγος» φουρτουνιασμένο

Νὰ συνεργασθεῖ μ' ὅλους τοὺς καλοπροαίρετους ἀνθρώπους

ΑΡΘΡΟ ΓΑΛΛΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ ΙΕΡΩΜΕΝΟΥ

ΠΑΡΙΣΙ. Πέρα ἀπὸ τὰ σχόλια ποὺ μποροῦν νὰ γίνουν γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ νέου πάπα 'Ιωάννη — Παύλου Α' ἕνα πράγμα εἶναι σίγουρο: θὰ ἀντιμετωπίσει μιὰ διαφορετικὴ κατάσταση ἀπὸ κείνη τῶν προκατόχων του. 'Ο Καθολικὸς ἱερέας Ζὰν — Φρανσουὰ Σὶς, μὲ ἄρθρο του στὴ «Ματέν» πιστεύει ὅτι εἶναι καιρὸς ὁ πρώην ἀρχιεπίσκοπος τῆς Βενετίας, νὰ ξανοιχτεῖ στὸ ἀνοιχτὸ πέλαγος. Τὸ ἀνοιχτὸ πέλαγος εἶναι οἱ ἀκτὲς τῆς 'Ασίας καί, εἰδικώτερα τῆς τεράστιας Κίνας. Τὸ πέλαγος ὅπου ἡ 'Εκκλησία θὰ πρέπει σήμερα νὰ ἀνοιχτεῖ — λέει ὁ Σὶς — εἶναι ἐπίσης οἱ γυναῖκες ποὺ θέλουν ν' ἀναλάβουν πραγματικὲς εὐθύνες μέσα στὴν 'Εκκλησία. Τὸ πέλαγος εἶναι ἀκόμη τὸ σύνολο τῶν καλοπροαίρετων ἀτόμων ποὺ δὲν θέλουν ν' ἀνήκουν σέ καμμιὰ θρησκεία. 'Η τέταρτη διάσταση εἶναι, τέλος τὸ σύνολο τῶν ἀθώων ποὺ ἀκατάπαυστα σφαγιάζονται. 'Ο Ζὰν — Φρανσουὰ Σὶς θέτει τὴν ἐρώτηση: Οἱ χριστιανοὶ καὶ ὁ πάπας 'Ιωάννης — Παῦλος Α' θέλουν νὰ τολμήσουν νὰ ξανοιχτοῦν σ' αὐτοὺς τοὺς τέσσερις ὠκεανούς;

Τὸ ἄρθρο τοῦ ἱερέως Ζὰν — Φρανσουὰ Σὶς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Οἱ καρδινάλιοι ἐπέλεξαν ὄχι ἕνα διπλωμάτη ἢ ἕνα πολύγλωσσο, ἀλλὰ ἕναν γήϊνο ἄνθρωπο, ἕναν πρώην ἱερέα τῆς ὑπαίθρου. Ὄχι ἕναν ἄνθρωπο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μηχανισμοῦ, ἀλλὰ ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἐρχόταν σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς πιστούς. 'Υπογραμμίζεται ἡ ταπεινή του καταγωγή, ὁ ἐργάτης πατέρας του, ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ μετανάστης, ἡ οἰκοκυρὰ μητέρα του καὶ τὸ ὅτι ὁ πατέρας του ἀνῆκε στὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα. Καί, μετά, πάνω του ξεχωρίζει πολὺ σύντομα καὶ μᾶς κάνει νὰ σκεφτοῦμε τὸν 'Ιωάννη τὸν ΚΓ', αὐτὴ ἡ ἀμετάλλαχτη ἀνθρώπινη ἀρετή, ἡ καλωσύνη.

Τὸ οὐσιαστικώτερο, ὅμως, εἶναι ὅτι οἱ καρδινάλιοι ἐπέλεξαν ὄχι ἕναν ἰδιοφυῆ ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος θὰ εἶχε μιὰ συνθετικὴ ἄποψη ὅλων τῶν παγκόσμιων προβλημάτων, ὄχι κάποιον ποὺ θὰ κρατοῦσε τὰ πάντα στὰ χέρια του καὶ θὰ κυβερνοῦσε ἐκ τῶν ἄνω τὴν 'Εκκλησία, ἀλλὰ ἕναν «μετριοπαθῆ» ἄνθρωπο, ὅπως λένε κύκλοι τοῦ Βατικανοῦ.

Μποροῦμε, λοιπόν, νὰ ἐλπίζουμε ὅτι θὰ ἀκολουθήσει τὴν γραμμὴ τοῦ 'Ιωάννη ΚΓ'. 'Εκεῖνος εἶχε συγκαλέσει τὸ Συμβούλιο τῶν Καρδιναλίων γιὰ νὰ τὸν θοηθήσουν οἱ ἀρχιεπίσκοποι ὁλόκληρου τοῦ κόσμου, γιὰ τὰ προβλήματα ὅλου τοῦ κόσμου. 'Η ἰσχυρὴ προσωπικότητα τοῦ Παύλου ΣΤ' καὶ κείνη τοῦ συμβούλου του καρδιναλίου Μπενέλι, ὁ ὁποῖος στὸ τελευταῖο κογκλάβιο ὑποστήριξε τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ καρδιναλίου Λουτσιάνι, δὲν ἐπέτρεψαν νὰ λειτουργήσει ἡ «συντροφικότητα» τῶν ἀρχιεπισκόπων. Μποροῦμε νὰ πιστέψουμε ὅτι μὲ τὸν 'Ιωάννη — Παῦλο Α', τουλάχιστον ἂν δὲν πάρει σὰν γραμματέα του κάποιον σὰν τὸν καρδινάλιο Μπενέλι, οἱ ἀρχιεπίσκοποι θὰ ἔχουν πραγματικὴ εὐθύνη καὶ συνεργασία.

Γιατὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁρίσκεται τὸ πραγματικὸ πρόβλημα. Θὰ πρέπει ὁ πάπας νὰ εἶναι λιγότερο ἕνας Πίος ΙΒ' ἢ ἕνας Παῦλος ΣΤ' καὶ περισσότερο ἕνας 'Ιωάννης ΚΓ' θὰ πρέπει νὰ γνωρίζει νὰ συντονίζει παρὰ νὰ διατάζει. Θὰ ὑπάρξει μιὰ ἐκδημοκρατικοποίηση τῆς κυβέρνησης τῆς ρωμαιοκαθολικῆς 'Εκκλησίας; Θὰ δοῦμε, σιγὰ—σιγά, μιὰ κάποια «αὐτοδιαχείριση» τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ;

Μποροῦμε νὰ ποῦμε, ἴσως ὅτι τὸν 'Οκτώβρη στὸ Μεξικό, κι τὴν Πουέμπλα, κατὰ τὴν διάσκεψη τῶν ἀρχιεπισκόπων τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς καθὼς καὶ πάλι τὸν 'Οκτώβρη στὴ Ρώμη, ὅταν ἡ Σύνοδος τοῦ Βατικανοῦ θὰ ἀντιμετωπίσει τὰ προβλήματα τῆς νεολαίας θὰ ἔχουμε δύο γεγονότα πολὺ πιὸ σημαντικὰ ἀπ' ὅ,τι ἡ ἐκλογὴ τοῦ πάπα. Θὰ δοῦμε τότε ἂν ἡ Ρώμη βρίσκεται πάντα καὶ περισσότερο ἀπὸ ποτὲ μέσα στὴ Ρώμη.

Στὴ Ρώμη, συνεχίζουν ἔντονα νὰ ὑποστηρίζουν, ὅτι ὅλοι οἱ δρόμοι ὁδηγοῦν ἐκεῖ. 'Ιερατεῖο, καρδιναλισμὸς καὶ συγκεντρωτισμὸς εἶναι σχεδὸν συνώνυμα. Ὅμως, θὰ ἔπρεπε ὅλες οἱ προσπάθειες νὰ «συγκεντρωθοῦν» κατὰ τὰ προσεχῆ χρόνια, σὲ δύο ἐσωτερικὰ προβλήματα: στὴν ἐκπαίδευση τῶν ἱερέων καὶ στὴ διδασκαλία τῆς πίστης.

'Αλλὰ κάποιος ἀριθμὸς ἀρχιεπισκόπων, ἱερέων καὶ λαϊκῶν συνειδητοποίησαν ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς νὰ κλειστεῖς στὸν ἑαυτό σου νὰ συσπειρωθεῖς γύρω ἀπὸ ἕναν σκληρὸ πυρήνα, ἐμπεριέχει κάτι τὸ θανατηφόρο στὴ σχέση μὲ τὸ Εὐαγγέλιο, ὅπου ὁ Χριστὸς καλεῖ τοὺς μαθητές του νὰ μὴν περιοριστοῦν στὴν ἀκτὴ ἀλλὰ νὰ ξανοιχτοῦν στὸ πέλαγος.

Ποιὸ εἶναι τὸ πέλαγος; ποῦ βρίσκεται σήμερα γιὰ τὸν διάδοχο τοῦ Πέτρου;

Κατ' ἀρχὴν εἶναι ὁ μεγαλύτερος ὠκεανός, ὁ Εἰρηνικός 'Ωκεανὸς καὶ οἱ ἀκτὲς τῆς 'Ασίας. 'Ο Χριστὸς γεννήθηκε στὴν 'Ασία. 'Ο τελευταῖος καρδινάλιος τῆς Κίνας πέθανε καὶ δὲν συμπληρώθηκε στὴν ἐκλογὴ τοῦ πάπα. Πολλοὶ ἀρχιεπίσκοποι μιλοῦν γιὰ τὴν Κίνα ἐκείνη ἡ ὁποία σήμερα κάνει ἄνοιγμα καὶ θέλει νὰ στείλει χιλιάδες φοιτητὲς στὴ Δύση. Πρὶν ἀπὸ τρεῖς αἰῶνες, οἱ 'Ιησουῖτες ποὺ βρίσκονταν στὴν Κίνα πίστευαν ὅτι ἡ χάρη περνοῦσε ἀπὸ ἀνθρώπινα κανάλια καὶ ἔπρεπε νὰ προσαρμοστεῖ στὶς συνθῆκες τῆς κάθε χώρας. Ἀπὸ τὸ ἀπέρριπταν οἱ δογματικοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν βλέπουν στὸν κόσμο παρὰ μόνο τὸν Σατανᾶ καὶ ἔτσι ἡ χριστιανικὴ πίστη δὲν μπόρεσε νὰ ζήσει στὴν Κίνα. 'Ο νέος πάπας καὶ τὸ σύνολο τῶν Καθολικῶν — οἱ ὁποῖοι στὴν πλειοψηφία τους κατάγονται ἀπὸ λατινογενεῖς χῶρες — δὲν πρέπει νὰ τρομάζουν ἀπὸ τὴν τεράστια Κίνα καὶ τὴ μοῖρα της.

'Η δεύτερη θάλασσα: Τὸ 'Εκκλησία θὰ πρέπει νὰ χθεῖ σήμερα, εἶναι οἱ γυναῖκες. 'Η 'Εκκλησία, γιὰ μεγάλο διάστημα ἀντιμετώπισε τὶς γυναῖκες μέσω ὡρισμένων σιδερένιων ἀρχέτυπων ἀρχετὰ σκληρωτικῶν. Συμμετέχει σὲ κάποια «ἀντιρροὴ» κυρίως ὁλόενα καὶ μὲ πιὸ ἀνθρώπινο τρόπο τὸν φόβο ποὺ τῆς καλεῖ ἡ γυναίκα. Ἐπιπλέον ἡ 'Εκκλησία τὴν γυναίκα νὰ λάβει πραγματικὲς εὐθύνες. 'Η 'Εκκλησία, τὴν στιγμὴ ποὺ οἱ Καθολικοὶ στοὺς τρεῖς κόσμους γυναῖκες. Τὰ θεολογικὰ ἐπιχειρήματα σύμφωνα μὲ τὰ ὁποῖα ἡ γυναίκα δὲν μπορεῖ